

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, César Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Escòcia ha guanyat

El darrer cara a cara de la campanya escocesa entre Alex Salmond i el líder unionista Alistair Darling va acabar amb la victòria del primer ministre. Més del 70 per cent dels enquestats van declarar-lo guanyador del debat. A Escòcia, com a tot el Regne Unit, les enquestes són solvents. Per això aquesta última és tan important per als partidaris de la independència, perquè contrasta amb els altres sondejos d'intenció de vot. El 15 d'agost es va publicar el darrer, i malgrat que la distància s'ha anat escurçant, encara atorgava el vot majoritari a l'unionisme amb un 47 per cent en contrast amb el 43 per cent dels qui afirmen que votaran que sí el dia 18 de setembre. La gran esperança dels partidaris de convertir Escòcia en un estat independent és que la seua opció guanya adeptes en cada recompte. La gran incògnita és saber si d'ací al 18 hi ha prou temps per superar l'unionisme.

A Escòcia tot aquest procés no es viu com a Catalunya. No hi ha una pressió popular palpable cada dia al carrer i que haja esclatat en dates crucials. El debat és molt més seré, però també més fred. Els arguments es contraposen entre les dues opcions, que són conscients que cal guanyar partidaris oferint alternatives. A Catalunya, d'alternativa solvent només n'hi ha una. Les files de l'unionisme domèstic només són capaces de mirar cap a les forces polítiques d'àmbit estatal. En aquest sentit, el PSOE ofereix una ambigua proposta de federalisme basada en una reforma constitucional inviable perquè el Partit Popular no la comparteix. Pel que fa al PP, només ofereix als catalans la mateixa cançó que ha interpretat Mariano Rajoy des que va guanyar les eleccions: recentralització i espoli fiscal. L'independentisme a Catalunya dibuixa un país per fer en què tot és millorable. L'unionisme només deslegitima "la deriva separatista", insulta i amenaça.

Obviament, els dos casos no són comparables. No pel fet que al Regne Unit no hi haja una constitució per impedir el referèndum d'Escòcia, sinó per l'actitud dels dos governs, el de Londres i el Madrid, i per l'alternativa que els uns i els altres han concretat. Si ara els unionistes espanyols rebutgen obsessivament comparar el cas català amb l'escocès, no és temerari pensar que aprofitaran tant com puguem una eventual victòria del *no* a Escòcia. Per això l'independentisme català ha de traure importància al resultat. Els escocesos ja han guanyat. Voten independència o voten continuïtat. Perquè són lliures per decidir-ho. Qui queda en evidència, tant si guanya el *sí* com si guanya el *no*, és Espanya, que rebutja que Catalunya tinga els drets que el seu Parlament –la majoria de catalans– reclama.

Als nostres lectors

Compte endavant

El dijous 18 de setembre les urnes s'obriran a Escòcia per decidir el futur immediat del país. Les enquestes encara anuncien la victòria del *no* a la independència, però el *sí* no ha parat de créixer. La gran incògnita de l'independentisme rau a saber si serà capaç de capgirar la previsió els darrers dies. Victorià Jiménez ha estat aquests dies a Edimburg i ha entrevistat partidaris de totes dues opcions. Àlex Milian ens dona les claus per entendre tot el procés. També en aquest número Vicent Sanchis repassa les dates i els moments més determinants que s'encadenaran entre l'11 de setembre i el 9 de novembre a Catalunya. Entre la Diada, que es vol que siga la més multitudinària de la història, i el dia en què hi ha previst fer la consulta sobiranista.